

המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא עה.

מסורת הש"ס

(א) צ"מ נו: (ב) [צס"י לטעון],
(ג) [צ"ל האיש מקדש], (ד) אולי
צ"ל והכי פירוש,

הגהות הב"ח

(א) גמ' לא ח"ל הכי לא לא
הוא הדין: (ב) שם לעולם
אימא לך בשאין עודן עליו:
(ג) רשב"ם ד"ה ומשני וכו'
הדמים ראייה היינו: (ד) ד"ה
בעודן וכו' נחום המדרי
לרצנו:

מוסף תוספות

א. א[ת]ם איתא דמנחם,
לחיה למוסרי חבד בפרשור,
שהיה כיון שאין קנינו
ענין, הם חבירו גורשו ב'
הענין מסות ענין זה היה
שפרו לשם קנין, א'
לשם פירוש הביתור, מוס'
ידי. ב. שאינו רואי לה
לחביבה וכל למשאוי לה
אזכר מרעדה, ואז נתקן
כל מה שקרן לה אכזר את
הפרדות ואזכרנה לה
במשאן אדוקין בו, אע"פ
שקראו אינו רואי לכולם
בכל בחמה מושכת ב'
מ"מ הפרדות ראיות
לחביבה ולמשאוי לה
הקרין. כתיב ויבא
דמדאק ויבא עולא
ואומר אזכר מרעדה
לשם מכורש ש"ס דאפי'
אין צדד עליו מבורין. כ

רבינו גרשום

[illegible]

ה"ג וז"ס ביטול מקח לרבנן לית להו. כלומר דלונאה ודאי אית
להו דמן המורה היא דכמיז לא מוני (ויקרא כה) אבל ביטול מקח לית
להו אלא סבירא להו יותר משמות כשמות עממה דמי וקנה ומחזיר
אונאה. וספן. בפרק הזהב [ב"מ טו:] ר' יהודה אומר המוכר ס"ס בממה
ומרבניה איו להו. בפרק דין אונאה ודאי.

לו ו'. ואמר' גממא [סס חזק] עד מהה לא
 הו' אונאה אמר אחימר עד כדי
 דמיהן דהיינו יתר משמות לא הו'
 אונאה אליבא דרבי יהודה ואפילו
 להחזיר אונאה אלא מחילה היא דעמיד
 איניש דוזין להו ציוקר ומדקאמרי
 ליה לא אמרו דוזין להן אונאה אלא
 אלו המנוין במשנתנו בעדים ופטרת
 וקרקעות וטעמא לייף הכס מקראי
 אבל לכל מילי אית להו דין אונאה
 וציטול מקח כך פירשו רבוחינו. ולא
 נהירא דהא לא שמעינן להו מהכא
 דאית להו ציטול מקח ביתר משמות
 אלא ש"מ דאיכא אונאה ונריך להחזיר
 הדמים. וגראה בעיני לפרש כן ואי אין
 הדמים ראייה לקנות צקר עם הצמד
 אחמיא מתקיימת מכירת הצמד לגמרי
 שלא יחזיר לו זה כלום ללווקה מאונאתו
 שכן משמע לשון המשנה מכר את
 הצמד לא מכר את הצקר אבל מכירת
 הצמד מכירה מעלייתא היא ואמאי
 לא מציבעא דאונאתו היה לו להחזיר
 אילו נתאנה שמות אלא אפילו ציטול
 מקח ליהוי מן הדין דאית נתאנה יותר
 משמות טובא. וכי"ר רבנן לית להו לא
 החזרת אונאה בשמות אלא ציטול מקח
 ביתר משמות אלא בכל ענין קנה ולא
 יחזיר לו כלום שאין לנו לכופו צד"ד
 לכך אם אינו רוצה ללאת ידי שמים
 והסתן אמרו לו לא אמרו אלא את אלו
 אבל שאר דברים יש להן אונאה ונריך
 להחזיר ואמאי אמרינן במתניתין אין
 הדמים ראייה דמשמע שהמכירה
 התקיימה לגמרי ולא יחזיר לו ומכר
 ללווקה מנעוטיו כלום והאי דקאמר
 גממא וכי"ר ציטול מקח לית להו לאו
 דוקא דהוא הדין דמאונאת שמות
 קפריך אלא משום דקפריך וליהוי
 ציטול מקח דרבוחא קפריך מש"ה
 קאמר נמי וכי"ר ציטול מקח כו'.
 ומשני מאי אין הדמים א. היינו
 ציטול מקח שאין הדמים ראייה לקנות
 את הצקר להקפיים המכר אלא לא

מכר את הנקר ויבטל המקח משום אונאס יתר משפוט: כדרי
והלכך בטל מקח דמקח טעות הוא אצל כדרי שאין הדעת טועה
ומסתברא כתיורן אחרון וקמא שנינא דחיקא הוא: אימור מסנה
בגמרא מפרש להו: רבי יהודה אומר כו'. כולה מיפראש בגמרא
סא וזו היא חמורין מכור אותה לי דהיינו כמוכר את החמור סא
גמ' מחלוקת. דתנא קמא ונחוס דהמדי כליש העשוין למשוי
החמור: ודומי. מרכבתא דנשי ודלקמן וסא הוא ממין משאוי
סבר. חמור לרכיבא אדם עומד ולא למשאוי הלכך המוכר את
כלים העשויים לרכיבה כגון אוכף ומרדעת. ונחוס המדי סבר
על גבן עשוין: אוכף ומרדעת. בין לרכיבה בין למשאוי: קילקא
רכיבה הן: הא לא אמר ליה. חמור וכליו אלא סאס מכר לו את
רבען ולא נחוס המדי אלא ע"כ באוקף ובמרדעת פליגי והא דריי
מיקנא קני נמי שק ודיסקא וכוומי: והא קמ' דאע"ג דאמר ליה
לחור רכבין: צעודן עליו. הא שק ודיסקא מחלוקת צעודן עליו
דליין מכורין ואפילו אוכף ומרדעת נמי איין מכורין אס איין
קנא: ס"ט וזומן שאמר לו הוא וכל מה שעליו הרי כולן מכורין.
מה שעליו ואפ"ה קמני רישא דליין מכורין בכלל החמור עד דא"
מחלוקת הא מני רבנן היא. דאמרי לא מכר את כליו אע"פ שעוד
לא מכר מסתמא עד דא"ל בדידיא וכל מה שעליה. וכי היכי דפרין
פיריכה ממא דקתני וכל מה שעליה דמשמע צעודן עליו משה"
ורבי יהודה קתני עליו מיה דהא קמני חמורן. לו כליו מכורין דמא
דחאמר מ"ה חא"ל דשעשיניהו דמיפלגי צעודן עליו למר מכר ולמר

וְבִי תִימָא אַרְבַּנָּן בִּישׁוּל מִקָּח אֵית דְּהוּ ב'ו'. הוּא מְלִי לְמִסְפָּךְ מִרְשָׁא דקַמְנִי אֱלוּ דְצָרִים שְׁאִין לֹהֵם אֲרוּחָא דְעַצְדִּים וְהִקְרָקוּת כּו' מַכְלָל דְּשֹׁאֵר דְצָרִים יֵשׁ לֵהֶן אֲרוּחָא אֱלָא מִשּׁוּם דְּהוּ מְלִי לְמִשְׁוִי הָא מְנִי ר' יוֹדָה הִיא: **אֲבָל** בְּכַדִּי שְׁאִין הֲדַעַת שְׁמוּעָה (רָא אִמְשׁוּר) מִתְנֶה ב'ו'. אֲמִיר רִבְעִים דְּלִיבָא

לרבנן לית להו ולא
ההמוכר ס"ת בהמה
האמר לו "לא אמרו
מים ראה נמי דקתני
עית אימא כ"י אמור
מקח בכדי שהדעת
הן הדעת טועה לא
ה: **מתני'** המוכר
ליו נחום המדי ואמר
אומר פעמים מבורין
צד היה חמור לפניו
ור לי חמורך זה הרי
נא אין בלוי מבורין:
לוקח בשק ודיסקיא
ס סתם חמור לרכוב
ס סתם חמור למשאוי
ת קילקלי וחבק ד"ה
ליו אני מוכר לך ה"ז
מדרעת ואת הקילקלי
ל שק ודיסקיא וכומני
כל מה שעליה הרי
חמור וכליו הוא דקני
א"ל הכי לא (א) הוא
ליה חמור וכליו נמי
והא קמ"ל דאע"ג
שק ודיסקיא וכומני
רב פפא בר שמואל
א להו יבעודן עליו
עליו מודה להו נחום
אינן עליו מחלוקת
ליה רבנן לנחום ת"ש
מה שישלחו בני בולי

א בעודן עליו מחלוקת הא מני רבנן היא אלא אי אמרת
קת אבל בעודן עליו דברי הכל מכורין הא מני לעולם
לוקת ורבנן היא ואימא ובזמן שאמר לו הוא וכל מה
שמע רבי יהודה אומר פעמים מכורין פעמים שאינן
דקאמר תנא קמא קאי רבי יהודה לא רבי יהודה
מלמא

עם טועה. וספור בלבו סך שוה כגון שוה ה' צו' או צ' ו'
במתניתין ללמד ששוה פרוטה אין קוין אותו במנה או מאתים.
ו'. יש לנו לומר דמתנה בעלמא הוא דהייב ליה: **במתני' גלו.**
מכור זו כמות שהיא עם כלים שעליה: **המכור היא.** כלומר
וסבירא ליה לרבי יהודה דאין כליו מכורין אפילו בעדן עליו:
מכור כגון שק ודיסקיא ששזין ל' ליטול בצדוק משאוי ולתת על
ההאשה ויבשת כמשאוי דקתם חמור לרבינא אנשים קאי: **ואם**
והמכור סתם לא מכר אותם כלים העשויין למשאוי אלא אותם
ר למשאוי עומד וקנה כולן גם האובך ומרדעת דלטעון משאוי
וינגיל'ש לקשור האובך בחציסת החמור: **הבק.** פוטרי'ל. וזכרי
מור לא קנה את האובך ומרדעת. ואם איתא לעיולא הא מני לא
רבנן היא: לא הוא הדין כו'. ורבנן היא ולא נחוס ממדי דלנחוס
ממור וכליו. לא אהני האי יתור לשון לטפויי שק ודיסקיא ולא קני
שעת מכירה אבל בשאין עודן עליו מחלוקת. ואפ"ה אובך ומרדעת
זו או ללא בשאין עודן עליו **מחלוקת.** ואפ"ה אובך ומרדעת
ולו שק ודיסקיא וכומני ובע"כ בעדן עליו מיירי דהא קתני וכל
הדיא וכל מה שעליו דקתני סיפא: **אי אמרם בשלמא בעדן עליו**
עליו: הא מני. לא נחוס ולא רבנן דהא בעדן עליו מיירי ואפ"ה
איפא ה"ל לפרוכי מרישא דקתני בהדיא לא מכר אלא משום דעיקר
גא פרוכי מינה דסיפא: **ס"ש רבי יהודה אומר פעמים מכורין כו'.**
ס דלמר זו למשמע כמו שהיא טעונה משי"ה כליו מכורים. ואמאי
מכר ואמאי איהו למימר פעמים מכורין כו' ולהכריע ביניהם: אמאי:
מילתא

בב א מיי פיי"ג מהל'
מכירה הל' חופיי"ג הל'
ג סמג ללאון קע טוש"ע
ח"מ ס' רכ סט"ו:
בב ב מיי פכ"ז מהל'
מכירה הל' ה סמג עשין
פג טוש"ע ח"מ ס' רכ
סעיף ח:
בב ג ד ה ו ז מיי שס הל'
ז טוש"ע שס סעיף ו:

לעזי רע"י

צינגל"ש [צינגל"א].
 חבק (רצועת בטן
 של הסוס וכיו"ב).
 פוטריל [פייטריל].
 חבק (חלק מהרתמה
 ששמים על חזה האתון).

רבינו גרשום (המ

[illegible]

(א) גי' רבינו זכאון הוא כמו שב' המוס' כאן בשם י"א ספרים ובי' השני שב' דר"י מפרש ממש ולא פליגי.